

محمود جهان‌دیده

دبیر دبیرستان های اردبیل

توحید

آزادگان چو سرو همه پای در گلت
خورشید در منای تو هر روز بسملت
دنیا و آخرت همه یک ذره فیض توست
ابر و بهار و بادیه کی گشت غافلت
دل‌ها شکار غمزه معنای نام توست
عقل هزار بادیه شاگرد منزلت
باغ از نسیم مهر تو در خاک جان گرفت
آینه چهرگان جهان خاک محفلت
این لاله‌زار دهر صف عاشقان توست
خطی ز کاروان شهیدان محملت
وقت نماز صبح «جهان‌دیده» فرصتی ست
هنگام راز گوی تو سر بسته مشکلت

توحید

جلوه در دیده نه، در دل بکند روی خدا
احمد آمد که برد خلق جهان سوی خدا
چشم خورشید دهد جامه زر بفت به خاک
خوش پراکنده کند باد صبا بوی خدا
سفره نعمتش افراخته از فرش به عرش
اهل دین راست همه نعمت مینوی خدا
لطف او بارشی از ابر کرامت همه راست
نیست قهر و ستم و کینه‌گری خوی خدا
دوست را قید مکان لایق گنجایش نیست
بی‌نشانی است نشان‌های در کوی خدا
جمله ذرات جهان در طلیش گرم سماع
ای «جهان‌دیده» شنو نغمه یاهوی خدا